

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (fél címe 3, ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, a Kálmán-Szilasi-Sárközy és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Sárközy Szabolcs ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve(I.rendű alperes címe) I. rendű, a Bacsek György Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Bacsek György ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve(II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. június 25. napján meghozott 25.P.21.391/2015/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. és II. rendű alperesnek személyenként 29.000 – 29.000 (Huszonkilencezer – Huszonkilencezer) forint másodfokú perköltséget, és az államnak felhívásra 144.000 (Száznegyvennégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a ... televízióadó ... című ... műsorának főszerkesztőjeként dolgozott. Házastársával megromlott a kapcsolata és 2011. május hónapban elköltözött a közös ingatlanukból. Ezt követően ... létesített életközösséget. 2012 nyarán visszaköltözött a családjához és rendezte feleségével való kapcsolatát.

Az I. rendű alperes üzemelteti a ... című, a II. rendű alperes pedig a ... című internetes portált. 2014. november 8. napján a ... internetes portálon, 2014. november 7. napján pedig a ... weboldalon jelent meg egy-egy ... szóló cikk, amelyben utaltak arra, hogy 11 hónapig a felperessel is érzelmi kapcsolatban állt. A ... oldalon megjelent cikk a felperes nevét vezetéknévénél a kezdőbetűjével tartalmazza és közöl egy fényképet, amelyen a felperes arca ki van takarva. A www.borsonline.hu weboldalon megjelent cikk a felperes teljes nevét, a kapcsolat ideje alatti munkaköri beosztását és családi állapotát is közli.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. és II. rendű alperesek a 2014. november 8. napján, illetve a 2014. november 7. napján megjelent cikkekben megsértették a magánélet, magánszféra védelméhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az alperesek további jogsértéstől történő eltiltását, továbbá 1.000.000 – 1.000.000 forint sérelemdíj és késedelmi kamatainak megfizetésére történő kötelezését.

Keresetének jogszabályi alapjául a Ptk. 2:43. §. b) pontjára és a 2:42. §-ára hivatkozott, keresetének ténybeli alapjául pedig azt állította, hogy az alperesek önkényesen, indokolatlanul és szükségtelenül avatkoztak be a magánéletébe. Az igényelt sérelemdíj összegét azzal indokolta, hogy a sérelemdíjnak elsődlegesen reparációs funkciót kell betöltenie, összecszerülésében alkalmasnak kell lennie arra, hogy az alperesek által okozott mentális, lelki, szakmai kárt teljes mértékben kompenzálja. Ezen túlmenően szankcionálni kell az elkövetett jogsértést és mértékét tekintve visszatartó hatást kell kifejtene. A sérelemdíj mértékének megállapításakor értékelni kell, hogy az alperesek a jogsértéseket ismétlődő jelleggel követték el. Hivatkozott arra is, hogy a jogsértés tényén kívül a sérelemdíj megállapításához a hátrány bizonyítása nem szükséges.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A sérelemdíj iránti igényt elsődlegesen megalapozatlannak, másodlagosan összecszerülésében túlzottnak tekintette. Hivatkozott arra, hogy a felek között folyamatban volt személyiségi jog megsértése iránti perben hozott jogerős részítélet alapján az I. rendű alperes által fizetett 1.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés a felperes esetleges sérelmeit már kompenzálta.

A II. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A sérelemdíj iránti igényt megalapozatlannak tartotta, mert a felperes esetleges sérelme és a cikk megjelenése közötti okozati összefüggést nem bizonyította. Vitatta, hogy a felperest olyan sérelem érte, amelyet a jogerős részítéletben a II. rendű alperes terhére már megállapított 500.000 forintos sérelemdíj nem kompenzált.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes magánélet tiszteletben tartásához fűződő jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett ... portálon 2014. november 8. napján közzétett „Csak hónapokig bírja ... a pasikkal” című cikkében azt közölte, hogy: „11 hónap, ... kollégájával azért szakított, mert kislánya nem tudta elfogadni”; „2011: ... a ... akkori szerkesztője nős volt, amikor ... megismerkedett. A férfi közben elvált, de valahogy így sem működött a munkahelyi kapcsolat”.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magánélet tiszteletben tartásához fűződő jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett ... portálon 2014. november 7. napján megjelent „Villámgyorsan rúgta ki ... a szerelmét” című cikkben azt közölte, hogy: „... előtt ismert szerelme ..., a ... akkori felelős szerkesztője volt, akivel titkolniuk kellett kapcsolatukat, mert a férfi házasságban élt. A titkolózás miatt nem lehet tudni pontosan, hány hónapig tartott ez a kapcsolat”.

Az elsőfokú bíróság az alpereseket eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte az alpereseket személyenként 100.000 forint és 2014. november 8., illetve 2014. november 7. napjától esedékes késedelmi kamatainak megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A sérelemdíjra vonatkozóan az elsőfokú bíróság ítéletét azzal indokolta, hogy a személyiségi jogi jogsértés bekövetkezése esetén a megsértett személy részére a sérelem által okozott hátrányok nem fogadhatóak el minden esetben köztudomású tényként. Minden egyes jogsértés esetén a jogsértés körülményei, illetve a sérelmet szenvedett fél személyiségének vizsgálata, az egyedi tényállás alapján állapítható meg, hogy az adott tényállás mellett lehetséges-e valamilyen nem vagyoni hátrány bekövetkezésének köztudomású tényként való elfogadása vagy sem.

A felperes az elszenvedett sérelmek körében a korábbi perben meghallgatott tanúk vallomásának a per anyagává tételét indítványozta. Ezek a tanúk azonban a korábban megjelent cikkek felperesre gyakorolt hatásairól tettek vallomást, így jelen ügyre vonatkozóan a felperes feleségének az e

tárgybéli cikkekhez való hozzáállása és a házasság felek között az ilyen jellegű cikkek megjelenésének talaján kialakuló viták voltak tényként megállapíthatóak.

Ugyanakkor a bíróságnak figyelembe kellett vennie azt is, hogy a felek közötti korábbi perben a bíróság részítéletével az I. rendű alperest 1.000.000 forint, a II. rendű alperest pedig 500.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte, ezen túl még négy további alperes marasztalására került sor 2.7000.000 forint és járulécai erejéig. A bíróságnak az eset összes körülményére tekintettel kellett megállapítania a perben sérelmezett cikkek jogsértő jellege miatt keletkezett sérelemdíj mértékét. Ezek közül egy volt, de jelentős szerepet játszott a korábbi marasztalás összege. Az elsőfokú bíróság úgy értékelte, hogy a korábbi marasztalás alapján a felperest ért nem vagyoni sérelem reparációja részben már megtörtént, ezért ennek alapulvételével határozta meg a sérelemdíj összegét 100.000 – 100.000 forintban.

Az ítélet sérelemdíj összegét megállapító rendelkezése ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezésében azt kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében változtassa meg és a sérelemdíj összegét 1.000.000 – 1.000.000 forint összegre emelje fel.

Vitatta az elsőfokú ítéletnek azt a megállapítását, hogy a felperest ért hátrányok orvoslása már megtörtént.

Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék az előtte folyamatban volt perben az I. rendű alperes által kiadott ... című napilapban 2010. szeptember 18. és 2012. július 7. napja közötti időtartamban, míg a II. rendű alperes által kiadott ... című napilapban 2010. szeptember 18. és szeptember 19. napján megjelent cikkekben foglalt közlések jogsértő jellegét és az azzal okozott hátrányt bírálta el. A korábbi ítélet a jelen perben sérelmezett cikkeket nem vizsgálta és a Fővárosi Törvényszék részítélete ezen cikkekre nem tartalmaz megállapítást. Ezért a jelen per tárgyát képező cikkek következtében a felperest ért nem vagyoni sérelem orvoslása sem történhetett meg.

Állította, hogy a jelen perben érvényesített alperesi jogsértések következtében a felperest új sérelmek és hátrányok érték, amelyek a korábbi eljárásban még csak részben sem kerülhettek kompenzálásra. Ilyen új hátrányként jelölte meg azt, hogy a perbeli cikkek következtében a felperes családon belüli életminősége megromlott, a cikkek új sebeket keletkeztettek, amelynek következtében a családján belül mindennapossá váltak a veszekedések, rokonai, ismerősei a sérelmezett cikkekben foglaltakat felhozták a felperes és felesége jelenlétében is.

A felperes a munkahelyén is megjegyzéseket kapott a jelen perben sérelmezett cikkek megjelenése miatt. Állította azt is, hogy munkahelyi előmenetelét negatívan befolyásolja a perbeli cikkek megjelenése, ugyanis a köztvévé nem fogja őt, mint műsorvezetőt képernyőre tenni.

Állította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összegében nem alkalmas a felperest ért mentális, lelki és szakmai kár kompenzálására, és összege miatt nem rendelkezik visszatartó hatással. Az alpereseket a felperes által megindított korábbi peres eljárás és az abban megállapított nem vagyoni kártérítés megfizetése és a II. rendű alperest a további jogsértéstől való eltiltás sem tartotta vissza attól, hogy a felperes személyiségi jogának megsértésétől a továbbiakban tartózkodjanak.

Nem értékelte az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékének megállapítása során, hogy az alperesek azzal, hogy a cikkben felemlítették a felperes akkori beosztását, családi állapotát és a felperes házasságának felbontásáról is valótlannal írtak, súlyos jogsértést követtek el. Nem értékelte azt sem az elsőfokú bíróság, hogy az alperesek a jogsértést ismétlődő jelleggel valószínűsítették meg úgy, hogy a már folyamatban lévő per miatt tudomásuk volt arról a tényről is, hogy a felperes nem járul hozzá a magánéletébe történő beavatkozáshoz.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett részének helybenhagyását kérte, mert az elsőfokú ítélet a sérelemdíj meghatározása során valamennyi jelentőséggel bíró körülményt értékelte. Állította, hogy a felek között korábban folyamatban volt peres eljárásban

kihallgatott tanúk vallomását a jelen perben vitatott cikkel nem lehet összefüggésbe hozni. A tanúvallomások legfeljebb annyiban vehetőek figyelembe, hogy egy általános képet adnak a felperes házastársának a felperes és egykori kapcsolatához való viszonyulásáról. A perben nem nyert bizonyítást, hogy a felperesnek és házastársának életminősége a cikk hatására megromlott, illetve hogy a családon belül mindennapossá váltak a veszekedések. Állította, hogy a cikk nélkül is életszerű, hogy a felperes és kapcsolata a felperes házastársában még jelenleg, a kapcsolat megszűnése után is negatív érzelmeket vált ki. A felperesnél bekövetkezett ezen hátrányok azonban az I. rendű alperes cikkétől függetlenül is jelentkezhettek. Állította, hogy a jelen eljárásban hivatkozott sérelmek nem minősülnek olyan többlethátránynak, olyan új sérelemnek, amelyet a korábbi eljárásban a felperes javára megítélt és az I. rendű alperes által már meg is fizetett nem vagyoni kártérítés nem fedezett.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Fővárosi Ítéletábra Pf.20.788/2015/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 25.P.23.514/2013/28. számú részítélete alapján az alábbiakkal egészíti ki:

A felperes, valamint az I. és II. rendű, valamint további alperesek között a Fővárosi Törvényszék előtt 25.23.514/2013. szám alatt személyiségi jogok megsértése miatt per volt folyamatban. A per ténybeli alapja az volt, hogy a jelen per II. rendű alperese a ... című napilapban 2010. november 18. és 19. napján, a jelen per I. rendű alperese pedig a ... című napilapban 2010. szeptember 18. és 2012. július 7. napja közötti időtartamban megjelent 16 cikkben nyilvánosságra hozta a felperesnek a ... kialakult érzelmi kapcsolatát, annak a felperes házasságára gyakorolt hatását, kapcsolatuk alakulását, majd annak megszakítását.

A jogerős részítélet megállapította, hogy a jelen per I. és II. rendű alperese a cikkek megjelentetésével megsértette a felperes magán és családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogát,

- a II. rendű alperest eltiltotta a további jogsértéstől;

- az I. és II. rendű alperest kötelezte arra, hogy a jogsértés miatt magánlevélben fejezze ki a sajnálkozását;

- továbbá az I. rendű alperest 1.000.000, a II. rendű alperest 500.000, a per további alpereseit még összesen 1.700.000 forint összegű forint nem vagyoni kártérítés és kamatai megfizetésére kötelezte.

A nem vagyoni kártérítés jogalapja és annak összecszerűsége körében a Fővárosi Törvényszék értékelte azt az élethelyzetet, amelybe a felperes került az alperesi lapokban megjelent újságcikkek folytán, jelentőséget tulajdonítva annak a körülménynek, hogy a felperes nem kívánt az életére a nyilvánosság számára betekintést engedni és ettől függetlenül úgy vált bulvár cikkek visszatérő szereplőjévé, hogy a sajtónyilvánosságot egyáltalán nem kereste. A felperes ... kialakult kapcsolatáról elsőként a jelen per I. és II. rendű alperese által kiadott napilapok számoltak be, már annak kialakulása előtt, majd a jelen per I. rendű alperese által kiadott napilap volt az, amely több mint másfél éven át fenntartotta az érdeklődést a felperes magánéletét jelentő téma iránt. A jogsértéssel bekövetkezett hátrányok köztudomásúként történt elfogadása mellett a felperest ért nem vagyoni hátrány konkrét mértékére és a kártérítés összegének meghatározására bizonyítási eljárást folytatott le a bíróság. Tanúkat hallgatott meg, akik arról számoltak be, hogy a cikkekben írtakat hogyan fogadta a felperes családja, illetve a cikkek miatt hogyan alakultak a felperes munkahelyi kapcsolatai. Értékelte Fővárosi Törvényszék a cikkeknek a felperes családi életében és munkahelyén kiváltott hatásait is.

A jelen perben sérelmezett cikkek a Fővárosi Törvényszék előtti per tartama alatt jelentek meg, azokról a felperes a Fővárosi Bíróság 2014. november 11. napján tartott tárgyalásán már nyilatkozott

a bíróságnak (Fővárosi Törvényszék 25.P.23.514/2013/23. jegyzőkönyv 4. oldal). A Fővárosi Törvényszék ítéletét 2015. január 8. napján hirdette ki és az a Fővárosi Ítéltábla fellebbezést hivatalból elutasító végzése következtében emelkedett jogerőre.

A fellebbezés a kiegészített tényállás alapján alaptalan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően, a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ebben a körben eljárva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemben is helytálló döntés hozott, azzal az ítéltábla is egyetért. Indokait az alábbiak szerint egészíti ki:

Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a Fővárosi Törvényszék P.23.514/2013/28. számú részítéletében megállapított és a felperes részére ki is fizetett nem vagyoni kártérítés kiegyenlítette a felperest ért azon hátrányokat, amelyek köztudomásúan jelentkeznek a hasonló jellegű cikkek következtében. A hivatkozott ítélet rögzíti, hogy a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása során értékelte azt az élethelyeztet, amelybe a felperes áltál került, hogy a jelen per I. és II. rendű alperese a ... titkolt kapcsolatát nyilvánosságra hozta, továbbá azt is, milyen hatást gyakorolt a cikkek megjelenése a felperes családjában, ismeretségi körében és munkahelyén. Ezért jelen perben kizárólag azon hátrányokat lehet értékelni, amelyek a nem vagyoni kártérítéssel még nem kiegyenlített hátrányok mellett, új sérelemként jelentkeztek. Köztudomású tényként, bizonyítás nélkül csak annak a hátránynak a bekövetkezése állapítható meg, hogy a régi kapcsolat újbóli felelevenítése a felperes családjában újabb konfliktusokat eredményezett. A felperes által állított azon hátrány keletkezését, hogy a perbeli cikkek következtében munkahelyi előmenetele hátrányt szenvedett, nem lehet köztudomású tényként értékelni és bizonyítás nélkül elfogadni.

Jelentőséget tulajdonított az ítéltábla annak a ténynek is, hogy a jelen perben sérelmezett cikkek a korábbi személyiségi jog megsértése miatt indított per tartama alatt már megjelentek, a felperes számára is ismertté váltak. Nem lett volna akadálya annak, hogy a jelen perben érvényesített követelését új per indítása nélkül, a korábbi perben érvényesítse a felperes. Nem teheti az alperesek helyzetét hátrányosabbá az, hogy ezt az igényét a felperes újabb perben érvényesítette.

Alaptalan a felperesnek az a fellebbezési hivatkozása, hogy az alperesek jogsértésének súlyosságát fokozza az, hogy a II. rendű alperes a további jogsértéstől történő eltiltása után, illetve mindkét alperes azt követően valószínűsítette meg az újabb jogsértést, hogy a jogsértés megtörténtét a bíróság már megállapította, illetve az 500.000, illetve 1.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés fizetésére kötelezés sem jelentett kellő visszatartó erőt.

A jelen perben sérelmezett cikkek 2014. november 7. és november 8. napján, a korábbi per tartama alatt jelentek meg. A korábbi perben az alperesek vitatták a személyiségi jogsértés megtörténtét is, arra hivatkozással, hogy a felperesnek a ... való kapcsolata létesítésekor számolnia kellett azzal, hogy reflektorfénybe fog kerülni, elkerülhetetlen, hogy róla is cikket fognak írni, mert köztudomású tény, hogy ... állandóan a sajtófigyelem központjában áll. Vitatták azt is, hogy a felperesnek a cikkek megjelenéséből hátránya származott, mert a felperest esetlegesen ért negatív kritika nem a cikkek megjelenésének, hanem annak a ténynek a következménye, hogy házasságának fennállása alatt érzelmi kapcsolatot létesített ..., illetve párként jelent meg vele sajtó nyilvános eseményeken is.

A jelen perben sérelmezett cikkek megjelenésekor tehát még nem volt ismert az, hogy a bíróság a korábban megjelent cikkek miatt megállapítja a személyiségi jogok megsértését, illetve a cikkek megjelenésekor még sem az eltiltás, sem a nem vagyoni kártérítés fizetésére kötelezés nem történt meg. Kizárólag azzal lehettek tisztában az alperesek, hogy a cikkek megjelenéséhez a felperes nem járul hozzá, illetve azok megjelenését sérelmezi.

Ezen indokok alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdés alapján a felperes köteles az alperesek ügyvédi képviseléssel kapcsolatban felmerült másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek mértékét az ítéltábla az 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg. Pervesztessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. § (1) bekezdése, valamint a 13. § (2) bekezdése alapján a felperes köteles a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére is.

Budapest, 2016. június 9.

. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
előadó bíró

Kepesné dr. Bekő Borbála s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: